

BOBOVAC

LIST VAREŠKIH HRVATA

GODINA XXXI. • BROJ 368 • KOLOVOZ 2025.
Cijena 2 KM • Za inozemstvo 2 €

Između dva broja

Udarno je razdoblje s mnoštvom ljetnih zbivanja iza nas. Kao svake godine Vareš i okolicu koncem srpnja i početkom kolovoza pohodi par tisuća iseljenika, a lokalna zajednica (ili bolje reći pojedinci i udruge koje vuku) pokušavaju organizacijski odgovoriti i ponuditi sadržaje na obostrano zadovoljstvo. Nađe se naravno ponešto za svačiji ukus: od vjerskih, kulturnih, sportsko-reakreativnih, zabavnih i glazbenih manifestacija do piknika u prirodi i ispraznog bančenja. Postoje slučajevi gdje sela prednjače u odnosu na sam grad, premda ne treba zanemariti trud, više po jedinaca i entuzijasta nego institucija, da se to promijeni i grad bude gradom. Međutim, glavna je komponenta kod svega toga - publika.

Prvi put održani "Street Fest" je pokazao da Vareš ima potencijala, posebno u mladim ljudima koji žele stvarati i doprinosti zajednici. Ali isto je tako pokazao da golem dio stanovnika grada ne pokazuje zanimanja niti osjećaja za bilo kakva događanja. Npr. mladi besplatno sviraju i višeglasno pjevaju pod zgradom najljepše pjesme, no kraj njih se prođe bez da se svrne pogled a kamoli zastane. Poražno je da ne vrijedi ni doći "na noge", pod balkon.

Dok se događalo sve to, u pozadini su se i s nedovoljno odjeka odvila i dva prosjeda; zbog nesnošljivog stanja i prašine na regionalnim cestama. Nekako se čini da su prosvjednici, barem što se Kantona tiče, ostali neprimijećeni kao i festivalski ulični animatori.

Ali da nije samo u prašini problem, potvrdila su nažalost i dva izgubljena života na regionalnoj cesti R-444 kod Vijake, gdje se dogodilo slijetanje u provaliju, a naravno da na toj kritičnoj točki nije postojala zaštitna ograda. Hoće li obitelj poginulih dobiti odštetu od odgovornih i hoće li se

čuti da je netko od nadležnih u Direkciji za ceste podnio ostavku? Teško, nismo mi takvo društvo, nego će se fatalistički objasniti: bilo im suđeno da poginu.

I još jednom je u kratkom razdoblju Vareš dospio na portale crne kronike kada je dvoje teško povrijeđeno u prometnoj nesreći pod Vareš Majdanom. Kolika je frekvencija prometa ljeti, a sad još s kamionima kroz grad, posebno imajući na umu usko grlo na sjevernom prilazu Varešu, može se nazvati čudom da se nezgode ipak ne događaju. Policija ne disciplinira onaj dio kamiondžija koji doista jesu bahati, a i neobazrivo zaustavljanje pored dva najprometnija supermarketa u gradu također je sazrelo za poduzimanje neke mjere.

Kako u gradu, tako i u zemlji, vlada prepuštenost stihiji. Statistički pokazatelji upozoravaju, ali strategije na to ne odgovaraju. Federacija BiH nalazi se u stanju demografskog i društvenog propadanja, s izuzetkom Sarajeva koje se pretvara u državu za sebe, ali i ono samo muči muku jer ne zna uspostaviti reda pa to onda zove šarmom grada.

Na uzbunu zvoni i Akademija nauka i umjetnosti BiH koja je nedavno promovirala zbornik radova o demografskim kretanjima u BiH tijekom zadnjeg desetljeća.

"Bosna i Hercegovina danas bilježi gubitak stanovništva od oko 400.000 ljudi, uz negativan prirodni priraštaj i masovno iseljavanje, posebno mladih. Više od polovice građana porijeklom iz BiH danas živi u

inozemstvu. Politička nestabilnost, osjećaj nesigurnosti, ekonomska neizvjesnost i infrastrukturna zaostalost okidači su za odlazak", rečeno je na promociji spomenutog zbornika. "Pitanje ostanka u zemlji nije samo emotivno, već duboko ekonomsko i sistemsko. Promjena u strukturi stanovništva već utječe na tržište rada, starenje populacije i opći kvalitet života. Sve su izražene interne i sezonske migracije, a bez strateškog pristupa upravljanju migracijama, uključujući i razvoj imigracijskih politika, suočit ćemo se s demografskim slomom", upozoravaju stručnjaci i neki od autora zbornika. Političke kaste to naravno ne čuju, a niti ne haju, cijelo ljeto su na odmoru.

Zanimljivo je pogledati kako Vareš stoji u tim statistikama, pogotovu sada kad je na glasu kao općina u ekonomskom i svakom drugom uzletu. Najvišu prosječnu neto plaću u FBiH ima općina Centar Sarajevo s 1.986 KM, dok se na drugoj strani ljestvice nalazi Domaljevac-Šamac, gdje prosječna plaća iznosi svega 835 KM. Vareš je s 1.569 KM pri vrhu, uz naznaku da je "zahvaljujući otvaranju rudnika drastično povećao svoj prosjek". Grad Mostar, s plaćom od 1.563 KM, izdvaja se kao jedno od najjačih lokalnih središta izvan Sarajeva, ali je čak i on rangiran ispod Vareša.

I onda postane zagonetno kako se to, kroz pojedinačno trošenje ili ulaganje, ne vidi na životu u samom Varešu, nego i dalje prevladava dojam ojađenosti i neimaštine.

No, nakon toga "eldorado" pokazatelja slijedi kontraudar. U 2024. godini u Federaciji BiH rođeno je 15.375 djece, dok je u istom razdoblju umrlo 20.195 osoba, tako da je prirodni prirast stanovništva iznosio -4.820. Jedinice lokalne samouprave koje su zabilježile najveći broj gubitaka stanovništva (u 2024. na razini cijele BiH) su općine: Pale, Trnovo, Vareš, Bosansko Grahovo i Drvar.

Razvijamo se, navodno nikad bolje, a istodobno na putu odseljavanja i nestajanja.

B

IZ ŽUPNIH MATICA

- VAREŠ Kršteni:** Lucija Pendić (Olivera i Jelene).
- Vjenčani:** Boris Barkić i Dolores Franjić, Dani Dodik i Maja Maksumić.
- Umrli:** Dragomir Mutić (1956.), Ruža Matičević rođ. Parić (1942.), Eduard Lovrenović (1933.), Behija Kevešević rođ. Dilberović (1948.), Ivica Riđić (1948.), Ciprijan Josipović (1943.), Hrvoje Prkić (1960.), Miroslav Petrović (1946.).

Izdavanje ovog broja potpomognuto je sredstvima
Središnje uprave Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak"
i Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske.

Na naslovnici – Očevija, dio sela (foto: M. Marijanović)

POTPORA LISTU "BOBOVAC"

Josip Josipović, Australija – 120 KM,
Marinela Mrljić, Hrvatska – 100 €,
Z. J. i V. D., Nizozemska – 55 KM,
Z. i D. G., Švedska – 50 KM,
V. M., Njemačka – 150 €,
Ivančevo – 50 KM,
I. D., Nizozemska – 50 KM,
Neda Juroš, Njemačka – 50 €,
Ana Zlović, Nizozemska – 50 €,
Ivica i Christine Ilić, Njemačka – 200 KM,
dr. Krešimir Mlivočič, Njemačka – 50 €.

Svima hvala lijepa!

Sjednica Općinskog vijeća

Dana 25. srpnja 2025. godine održana je 9. sjednica Općinskog vijeća Vareš na kojoj je razmatrano 14 točaka dnevnog reda. Kao prva je isturena Informacija o stanju i problemima u radu Dječjeg vrtića Vareš, a problemi se tiču neplaćenih doprinosa na plaće u posljednjih nekoliko mjeseci. Osnivač ove ustanove je u vareškom slučaju Općina pa je 10 uposlenica Vrtića na njezinom platnom popisu (kao i uposlenici Centra za kulturu, Centra za socijalni rad, pripadnici profesionalnog vatrogasnog voda, svi su oni uz općinsku administraciju).

Upućeniji u odnose u Vijeću i u zakulisne političke igre u Varešu dojmaju da je situacija oko ove ustanove iskorištena za potkuhanje, i to unutar same pozicije.

Članica Upravnog odbora Dječjeg vrtića Vareš ispred roditelja **Edita Islamović**, koja je zapravo i predsjednica Odbora, pozvana je *svjedočiti* o stanju. Ona je prezentirala da je u Vrtiću 2021. godine bilo 15-20 djece, do danas je taj broj narastao na 60-64 djece, i još ih oko 30 ima na listi čekanja, ali ništa se ne može promijeniti bez proširenja kapaciteta i novih upošljavanja. Prvi je preduvjet (za proširenje) da se izmjesti Centar za socijalni rad, koji se danas nalazi u jednom krilu vrtićkog objekta, a to je izmještanje, po informaciji koju je obznanio vijećnik **Igor Šimić** (HDS), zapravo već u postupku rješavanja. Zatim bi se pokušalo privući nove odgajateljice (o čemu se, s ne baš mnogo optimizma, govorilo i na prošloj sjednici). Vraćajući se pitanju zaostalih plaća i doprinosa prozvala je svoje kolege iz općinske administracije odnosno iz sindikata koji, za razliku od uposlenica Vrtića, uopće ne ističu taj problem. Kako je i sama uposlenica Općine, navela je da je u istoj situaciji kao i osoblje Vrtića.

Nije mnogo trebalo da se rasprava raspline na općinski organ uprave u cjelini, uz primjedbe oporbe da stranke pozicije snose krivicu za pružanje podrške stanju u koje se došlo. S druge strane, spomenuto je da su predškolske odnosno vrtićke ustanove danas uglavnom komercijalne (privatne), s natuknutim pitanjem: zašto se i u Varešu ne bi na takav način gledalo u budućnost s obzirom na rastuće potrebe.

Javila se i direktorica ustanove **Nikolina Erlbek** te vijećnicima dala na znanje da Vrtić prihodima od svog poslovanja pokriva sve druge potrebe, dometnuvši da je zbog nužnosti, odnosno zbog zdravstvenog osiguranja radnica, a i da ne bi došlo do blokiranja od strane Porezne uprave, sama ustanova uplatila i dio zaostalih doprinosa, dok čeka grantove iz Općine.

Za riječ se napokon javio **Ermin Musa**, u svojstvu vršitelja dužnosti općinskog načelnika, za što je ovlašten od načelnika **Zdravka Maroševića** odsutnog zbog operativnog zahvata i bolovanja. Musa je kazao da je Općina Vareš Poreznoj upravi dužna gotovo identičan

iznos koliko je Šumsko-privredno društvo Zavidovići dužno Općini, cca 250 tisuća KM, i da su pokrenute aktivnosti kako bi ŠPD izmirio svoje obveze, a onda i Općina svoja dugovanja za doprinose. Vijećnik **Dario Dodik** (SDP BiH) upozorio je, u ispravci netočnog navoda, da dug ŠPD-a može pokriti samo dugove za doprinose radnicima općinske administracije, ne i Vrtića. Vijećnik **Igor Hinger** (HDZ BiH) ocijenio je istup zamjenika načelnika kao "politički čin da se problem istakne", zbog toga što je izašao za govornicu nakon sat vremena rasprave, a znajući da postoje rješenja. Musa je, naime, najavio isplatu duga u najkraćem vremenu, govoreći o predstojećim tjednima. Vijeće je ipak izglasalo svoje zaključke nastojeći njima ubrzati isplatu kompletnog duga za doprinose uposlenica Vrtića, koji iznosi cca 55 tisuća KM.

Rasprava se pavela i oko potvrđivanja Odluke o dodjeli općinskog priznanja za 2025. godinu odnosno Povelje o proglašenju počasnim građaninom općine Vareš, što je dio priprema za obilježavanje Dana općine (16. kolovoza). Na odabir kandidatâ za najveća priznanja, proveden od strane Povjerenstva za statutarne pitanja i propise, primjedbe su imali vijećnici HDZ-a BiH i zatražili da se pod hitno pristupi revidiranju općinske odluke o dijeljenju priznanja (iz 2012.) odnosno utvrđivanju smislenijih propozicija. Podsjetili su na lutanja iz prethodnih godina i apsurdnu situaciju kada je sportašici mlađoj od 20 godina dodijeljeno općinsko priznanje za životno djelo. Posebno su se založili da nagrade za sportska postignuća budu zasebna kategorija.

A ovoga puta prijedlog za dodjelu priznanja imala je i vareška podružnica HKD "Napredak", kandidirajući jednoga humanista koji već nekoliko godina pruža novčanu podršku pojedincima u bolesti i nevolji, sve na vlastitu inicijativu, kao i raznovrsnim akcijama najprije na dobrobit djece, ali i kompletne lokalne zajednice. Njegova je potpora išla u sve sfere, pa tako i u kulturu i sport. Ispostavilo se da ništa od toga povjerenstvo nije cijenilo dovoljnim, zapravo je u obrazloženju na sjednici rečeno: "Moraju biti dokazi, ako se radi o donaciji to su hartije od vrijednosti itd." Svi medijski napisi i izvješća o humanim gestama čovjeka, koji ne ide okolo od onkoloških pacijenata skupljati potpisane potvrde o darovanom novcu, ispostavili su se nevalidnim.

Vijećnik **Nikola Šimić** (HDZ BiH) u neslaganju s načinom *mjerjenja zasluga* najprije je naglasio da i osobno podržava nogometni klub (čiji će trener ove godine dobiti najviše općinsko priznanje), a zatim upozorio svoje kolege kazavši: "Nošeni euforijom i emocijama jednog sportskog uspjeha, sve ostalo zaboravljamo". Dodao je da se olako *troši* zaslužne ljude "koji ostaju samo prijedlog". Uz napomenu kako je ovo već treći put da HDZ BiH traži izmjene manjkave općinske odluke, dva vijećnika ove stranke kod potvrđivanja ovogodišnjeg prijedloga za dodjelu priznanja ostala su suzdržana.

B

Proizvodnja i trgovina
modnih tkanina i
modne konfekcije

71330 Vareš | ul. Zvijezda 25 (poslovna zgrada Bobovac)
tel./fax: 032 849 300 | e-mail: info@profitex.ba
www.profitex.ba

Makadamske (regionalne!) ceste

Strpljivost stanovnika vareške općine uz makadamske dijelove dviju regionalnih cesta (R-444 i R-444a) evidentno je pri kraju. Pokazalo se to kroz dva mirna prosvjeda (bez blokiranja prometa), ali nadležni za ceste u Zeničko-dobojskom kantonu zbog toga ne osjećaju ni nelagodu ni nemir, jednostavno se i dalje ne obaziru.

Nezadovoljni održavanjem regionalne ceste R-444a 23. srpnja 2025. god. na lokalitetu Luke okupili su se mještani sela Dragovići, Mijakovići, Pogar, Borovica i Kopijari kako bi skrenuli pozornost na loše stanje i zapostavljenost. Prije okupljanja upućeni su zahtjevi za hitno rješavanje situacije kantonalnoj Direkciji za ceste, Vladi ZDK-a i Općini Vareš. Ovaj putni pravac vodi prema Kraljevoj Sutjesci i Kaknju, ujedno prema kraljevskom gradu Bobovcu kao izuzetno važnoj turističkoj destinaciji, a nadležni ga i dalje ne planiraju asfaltirati.

"Godinu i po ni jedna mašina, ni jedan radnik nije izašao da naspe lopatu materijala da se put sanira i stvarno je u katastrofalnom stanju. Zimsko održavanje da ne spominjem, to je još gore. Dopise smo slali Direkciji za ceste ZDK-a, ministarstvu za prostorno uređenje i okoliš, premijeru ZDK-a, Općini Vareš i Općinskom vijeću i jedino smo od Općine Vareš dobili odgovor. Mi ćemo se i dalje organizirati i dogovarati kako bi riješili ovaj problem, nećemo stati samo na ovome. Ukoliko bude potrebno krenut ćemo u blokadu ove ceste, naravno uz najavu nadležnim institucijama", rekao je za Hrvatski radio "Bobovac" predsjednik MZ Dragovići Dževad Numanović.

Viktor Subašić, jedini povratnik u selo Kopijare isto je tako ogorčen stanjem puta: "Ovo je sve prevršilo mjeru. Kao povratnik mislio sam da će biti bolje, međutim iz godine u godinu vidim stanje je sve gore. Krajnje vrijeme je da se ovdje nešto uradi. Moja je kuća na pedeset metara od puta, ali od prašine ja ne mogu otvoriti prozor".

Na ovom okupljanju bio je i predsjednik MZ Borovica Mato Knežević koji je upozorio nadležne da se ne zavaravaju: "Više nam je dosta, sve nam izvukoše, a putevi su nikakvi. Prvo tražimo saniranje, a za dalje ćemo vidjeti jer napravili smo tim koji će poduzimati daljnje korake. Ovo je samo EPP-e za ono što slijedi", kazao je Knežević.

Na cesti R-444a, od ponora rijeke Bukovice pa do sela Ratanj (koje je u kakanjskoj općini) još uvijek su pod makadamom dvije dionice ukupne dužine oko 8 km.

* * * *

Poslije nekoliko dopisa, zamolbi, pa na kraju i peticije poslane nadležnim ministarstvima u Ze-do kantonu, a vezano za loše stanje regionalne ceste R-444 koja povezuje Vareš i Tuzlu, i koja prolazi kroz mjesnu zajednicu Vijaka, nakon što nisu dobili nikakvog odgovora, stanovnici su se odlučili na konkretnije poteze.

Oni su se okupili 7. kolovoza 2025. kod društvenog doma u Vijaci kako bi iskazali nezadovoljstvo stanjem ove putne komunikacije. Teretna vozila stvaraju ogromnu prašinu u ljetnim mjesecima, a u zimskim stanje je još alarmantnije zbog velikog snijega i rupa koje nastaju u kišnom razdoblju. Kako su najavili, ovo je tek početak aktivnosti ukoliko nadležni ne shvate opomenu i ne reagiraju nakon ovog okupljanja.

"Poslije nekoliko podnesenih zahtjeva svim nadležnim institucijama za probleme koji se ovdje godinama gomilaju nama je preostalo da krenemo u ovakve akcije. Jer ljetno i zimsko održavanje zadnjih godina, na način kako se to radi, to je neizdrživo.

Dio okupljenih na Lukama

Kad je suho tada nam je još najgore zbog kamiona koji prolaze za ovaj novootvoreni rudnik i stvaraju ogromnu prašinu, na makadamskom dijelu od Vijake do Ivančeva i onom iznad Ivančeva.

Ta četiri kilometra makadama neka služe na čast svim institucijama koje su nas do ovoga dovele. Svi se izvlače na to da nema projekta za regionalnu cestu od Ivančeva do Vijake, ali neka nam onda privremeno asfaltiraju tu dionicu kao lokalnu cestu, da se kao normalni ljudi vozimo u 21 stoljeću. Pored prašine, stanje naših automobila je katastrofalno, a svi plaćamo naknade prilikom registracije vozila. Zimsko održavanje je isto tako ozbiljan problem, pogotovo zadnjih godina kako put održava "Ame" iz Breze. Ako se uzme u obzir da smo nedavno imali i dva smrtna slučaja na ovoj cesti, a ništa se ni nakon toga ne poduzima, to je užasno jer nismo dobili nikakvu povratnu informaciju iz Kantona na osnovu dopisa koje smo slali.

S ovog mjesta poručujemo da nećemo odustati od ovoga u što smo krenuli, mirno i bez ikakvih problema, jer tražimo od institucija da rade što im je zadaća. Opet ćemo svakih petnaest dana organizirati ovakvo mirno okupljanje, a ako ne bude nikakvih koraka, e tada ćemo u blokadu ovog puta", rekao je za Hrvatski radio "Bobovac" član Savjeta MZ Vijaka Mišo Franjkić.

Predsjednik MZ Vijaka Marin Jurkić potvrdio nam je da Vijačani neće odustati, uz napomenu: "Na prosvjedu je bilo oko 150 ljudi, iako policijski izvještaj kaže 50."

I na R-444 je još oko 8 km pod makadamom. Osim dionice od Ivančeva do Vijake (2,8 km), na asfaltiranje čeka i dionica od tzv. šarene kuće do Odvojka duga 5,2 km.

B

Prosvjednici ispred doma u Vijaci

Tri godine rada u službi zdravlja

Prije tri godine u Varešu je otvorena poliklinika odnosno filijala Eurofarm Centra. Ova obljetnica čini se zgodnom prilikom za osvrt na proteklo razdoblje pa smo se tim povodom obratili osoblju ove privatne zdravstvene ustanove. Odgovore na naša pitanja dao je medicinski direktor mr. sci dr Anes Talović.

- Poštovani, kada sagledate rezultate trogodišnje prisutnosti i poslovanja u Varešu, jeste li zadovoljni i je li ustanova ispunila postavljeni cilj?

– Izuzetno smo zadovoljni rezultatima koje smo ostvarili u protekle tri godine. Poliklinika EFC je ne samo ispunila već i prevazišla naše početne ciljeve. Kada smo došli u Vareš, vodili smo se željom i dobrom praksom investitora koji razumije da bez zdravstvene zaštite zasnovane na zdravim osnovama nema ozbiljnog ulaganja u gradove poput Vareša u BiH. Naša filozofija je jasna: kvalitetna zdravstvena zaštita je temelj razvoja svake zajednice.

- Poliklinika je primarni interes za dolazak u Vareš pronašla kroz sklapanje dugoročnog ugovora s Eastern Miningom, danas Adriatic Metalsom BH, i to je zacijelo na obostrano zadovoljstvo. No, u zadnje tri godine broj radnika u rudarskoj kompaniji stalno je rastao, a s time vjerojatno i obim pružanja usluga u poliklinici, pa odvija li se sve prema projekcijama?

– Saradnja sa Adriatic Metals BH je bila razlog našeg dolaska u Vareš, ali naša vizija je oduvijek bila šira. Dok je broj radnika u rudarskoj kompaniji rastao, mi smo paralelno proširivali naše kapacitete i usluge. Sve se odvija prema projekcijama, štoviše rast je bio još intenzivniji nego što smo očekivali. Važno je napomenuti da nismo imali finansijski interes kao primarni motiv, naša želja je da pomognemo

razvoj manjih mjesta u BiH i pokažemo da kvalitetna zdravstvena zaštita nije privilegija samo velikih centara.

- Je li građanstvo u Varešu dovoljno upoznato sa spektrom usluga Eurofarm Centra u Varešu i koliko sklonosti pokazuje za preventivne preglede? Postoji li potreba ponoviti koje su usluge dostupne?

– Građani Vareša postupno upoznaju spektar naših usluga, ali uvijek postoji prostor za poboljšanje informiranosti. Osim usluga klasične, tradicionalne zapadne medicine želimo uvesti i usluge funkcionalne medicine. U tom dijelu će vrlo brzo biti novina u svakoj grani medicine, pa i u urgentnoj medicini koja je od vitalnog interesa za rudnik u Varešu.

Preventivni pregledi su ključni za održavanje zdravlja i trudimo se kontinuirano educirati građane o njihovoj važnosti. Naš cilj je da udahnemo novu

energiju manjim mjestima u BiH i regiji i pokažemo da BiH nije samo Sarajevo, već da treba podjednako razvijati zdravstvenu zaštitu po cijeloj BiH.

- Što se tiče cijena usluga, možemo li potvrditi da nema nikakve razlike u Varešu i u privatnim ustanovama drugdje...

– Cijene su prilagođene platežnoj moći građana Vareša i daleko su od komercijalnih. Naš pristup je socijalno odgovoran - želimo da kvalitetna zdravstvena zaštita bude dostupna svima, a ne samo privilegovanim. Ovo je dio naše filozofije da zdravstvena zaštita treba biti temelj razvoja zajednice, a ne izvor profita.

- Imate li neke najave za budućnost koje bi bile značajne (i) za građanstvo u Varešu?

– Imamo ambiciozne planove za budućnost. Dovodimo renomirane stručnjake iz EFC-a i ASA Medical Groupa, kako bi građani Vareša imali najbolju moguću zdravstvenu zaštitu. Fokusiramo se na uvođenje najnovijih tehnologija i metoda liječenja, uključujući i funkcionalnu medicinu.

Naš cilj je da Vareš postane primjer kako se može uspješno razvijati zdravstvena zaštita u manjim mjestima širom BiH. Želimo pokazati da kvalitetna medicinska usluga nije privilegija velikih gradova, već pravo svakog građanina, bez obzira na to gdje živi.

Kontinuirano radimo na proširenju spektra usluga i poboljšanju kvalitete postojećih jer vjerujemo da je investicija u zdravlje ljudi najbolja investicija u budućnost zajednice.

Razgovarao M. Marijanović

Duhovno obnoviti i osnažiti župu

Dana 26. srpnja 2025. vjernici župe Bezgrešnog začeca BDM u Vijaci proslavili su "ljetni" patron – Sv. Anu i Joakima. Za njega su se pripremali trodnevnicom, a svetu misu uočnicu kao i svečano misno slavlje na sam blagdan predslavio je fra Josip Ikić, prof. u Visokom i voditelj tamošnjeg Franjevačkog duhovno-pastoralnog centra te misionar Božjeg milosrđa. Na poziv župnika fra Zvonke Zečevića odazvala su se još trojica svećenika iz obližnjih župa.

U blagdanskoj homiliji, između ostalog nagovora, fra Josip Ikić imao je i ovu poruku:

"Sveta Ana nas je skupila iz različitih krajeva u ove ljetne dane u ovom planinskom mjestu. Na putu do ovdje niz ovu planinu, posebno taj dio gdje nema asfalta i gdje je golema prašina, sjetio sam se jedne pjesme engleskog pjesnika iz 18. stoljeća, Olivera Goldsmitha, koji je napisao pjesmu *The Deserted Village* (Pusto selo). On u toj pjesmi, koja je socijalna, malo prigovara i stavlja na savjest što su ljudi otišli i što je selo u kojem je odrastao opustjelo. A ljudi su trbuhom za kruhom otišli u gradove, u tvornice i selo ostade, zaraste u travu i šikaru. U pjesmi se on sjeća svojih roditelja, djedova i baka, svog odrastanja i igara, župnika koji je tu bio, groblja, sprovoda... svega onoga što je bilo nekada i nestalo pa s tugom, on koji je bio moreplovac i obilazio svijet, vraća se i govori kako je u tom svom selu bio blizak Bogu, prirodi, obitelji.

Uspoređujući Vijaku, nije je progutao korov, nije sve nestalo, pogotovu ovi blagdani koji vas dovode u ovaj vaš kraj, kraj ove rječice, uz ovu crkvu, da osjetite zajedništvo jednih s drugima, da osjetite povezanost s prirodom, sa svojim korijenima i svojom tradicijom. Lijepo je makar povremeno doći u svoj zavičaj, a svakako bi bilo idealno kad bi se događao i povratak u zavičaj i domovinu, ovdje živjeti i ovdje raditi, ovdje izgrađivati svoj život i podizati svoju djecu. Molimo danas i na tu nakanu da se župa osnaži, da se ovaj kraj obnovi prvo duhovno, a onda će doći i ono materijalno."

Propovjednik je, ispostaviti će se, izrekao upravo one riječi poticaja koje su ovoj župnoj zajednici potrebne jer ove je godine primijećena samo jedna narodna nošnja koju je odjenula Ivona Šimić (zato što bijaše jedina čini se značajnim mladu ženu koja je spasila tradiciju navesti imenom i prezimenom). Također, ove je godine zamalo izostalo i narodno veselje. Da jedan, pa drugi, pa treći harmonikaš nisu spontano uzeli harmonike iz svojih prtljžnika druženje poslije mise prošlo bi bez tradicionalno poigranog kola. Navodimo ovo u svrhu našeg redovitog izvještavanja, ako jednog dana u budućnosti nekome zatreba kronologija svih vijačkih patrona, a bez namjere da se naš list bavi utvrđivanjem razloga za pomanjkanje inicijative oko organizacije (makar i drugotnog) patrona. S druge strane, dalo se zapaziti da je na misnome

Održati tradiciju: kolo u Vijaci

slavlju omjer starih i mladih čak bio donekle u korist mladih. Također treba istaknuti redovitu logističku potporu braće Marošević ("MPM") svojoj matičnoj župi, u vidu domjenka kod župne kuće za sav okupljeni puk.

Ostatak slavlja uključivao je igranke za mlade koje su tri noći zaredom održane u vijačkom domu kulture, kao i malonogometne turnire. Na terenu kod osnovne škole u Vijaci među pet momčadi najbolja je bila "Bartolović d.o.o." iz Drvara (porijekolm iz Magulice), dok su na Donjoj Vijaci snage odmjerile 4 momčadi a trijumfirali su momci s Ivančeva. Sve je, što se tiče sporta i zabave, kako kažu organizatori, proteklo u najboljem redu.

M. Marijanović

Pobjedničke momčadi na turnirima: "Bartolovići" i Ivančevo

Postavljeni cilj – afirmacija sela

Nakon prošlogodišnjeg iskoraka, zahvaljujući snažnoj inicijativi mladih iseljenika, u selu Ivančevo ove je godine 2. kolovoza održan drugi susret mještana ovog sela, u kojemu danas živi 27 stanovnika. Na misi u mjesnom groblju, kojom je susret započeo, okupile su se 134 osobe i trojica svećenika. Groblje je inače na lijepoj, uzdignutoj lokaciji nedaleko doma kulture u kome se druženje nastavilo, u opuštenoj atmosferi, uz nazočnost velikog broja mještana i mnoštva djece, koja su na svoj način doprinijela živosti susreta. Nakon svečanog ručka i kratkog glazbenog programa uz harmoniku, održana je prezentacija o dosadašnjim radovima, planovima, ali i zanimljivostima vezanim uz selo. Profesorica u vareškoj srednjoj školi Marina Drijenčić predstavila je zanimljiv podatak o umjetničkoj slici Svete Obitelji, koja (kako je potvrđeno) datira iz 16. stoljeća, a bila je u posjedu njezina oca Zdravka Piljka. Za sliku se smatra da je druga najstarija u provinciji Bosni Srebrenoj. Njezinu povijest otkrio je fra Andrija Zirdum i 1971. godine preuzeo sliku, a

vlasniku darovao drugu. Danas se ona nalazi u galeriji samostana Plehan kod Dervente i ova zanimljivost svakako bi bila dobar povod za dodatno istraživanje. Uz nastojanja da se posvijesti značaj sela (to je nadasve rodno mjesto Ivica Matića, a znamenitost su i stoljetne lipe) predstavljeni su planovi za budućnost, među ostalim da se prostorije doma kulture definitivno stave u ponudu za unajmljivanje. Također je predstavljen grb sela s prepoznatljivim detaljima, kojeg je dizajnirao Valentin Jozić.

U ime organizatora, grupe mladih sela Ivančeva i svoje osobno ime, Igor Jozić izražava zahvalnost svima na posjeti, podršci, donacijama i svakom obliku sudjelovanja, koji omogućuju da susreti, radovi i obnova sela idu u što boljem smjeru.

Našavši na Ivančevu Ivicu Ilića, koji je naš pretplatnik i podupiratelj, odabrali smo ga upitati o dojmovima sa susreta i evo što je kazao:

"I ja sam Ivančevac, po majci, a po ocu Donjovijačanin. Kao dijete, ljetne raspuste sam najviše provodio na Ivančevu tako da sam poznao svaku kuću, svaku vočku. Stoga se i danas rado družim s prijateljima s Ivančeva.

Što je nama ovdje na ponos, mnogo je ljudi vjerojatno čulo za Ivicu Matića, rođenog Ivančevca. Iako je umro u 28. godini, i za života snimio samo jedan igrani film, remek-djelo *Žena s krajolikom*, smatra se jednim od najvećih bosanskih redatelja. No, Ivančevo je nažalost, kao i sva vareška hrvatska sela, nakon rata opustjelo. Ali evo tijekom ljeta i Ivančevo se kao i Vareš i ostala sela nakratko napuni. Tako su i na ovo druženje došli mnogi Ivančevci iz Hrvatske, Njemačke, Nizozemske, SAD-a, Kanade... No, mene su se najviše dojmila djeca koja su se tijekom druženja igrala po cijelom selu. Na cesti se igrao nogomet, po voćnjacima se skrivalo, ganjalo, penjalo. Na njima svijet ostaje, s njima će Ivančevo živjeti."

M. M.

OBAVIJEST

Prostorije doma kulture u selu Ivančevo dostupne su za najam, uz opremljenost svime što je potrebno za razna druženja i svečanosti u ugodnom i obnovljenom ambijentu, uz samu cestu i dovoljno veliko parkiralište. Za sve dodatne informacije i upite vezane uz najam, možete se obratiti na telefon **060/310-7206** ili na e-mail adresu: **ivancevo39@gmail.com**.

DIJAMANTNI PIR

U Vijaci je 2. kolovoza 2025. održana proslava 60 godina braka. Ivica Matić, rođen 1939. na Donjoj Vijaci, i Ana Matić rođena 1944., isto na Donjoj Vijaci, vjenčali su se u veljači 1965. na Donjoj Vijaci. Roditelji su 5 djece, 3 sina (Dario, Viktor i Kristijan) i 2 kćeri (Zrinka i Kristina). Imaju 9 unuka i 5 praunuka. Dijamantni pir proslavljen je najprije misom u vijačkoj župnoj crkvi, a zatim velikim obiteljskim okupljanjem i svečanim ručkom u vijačkom domu kulture.

S druženja na Obloj glavi

Druželjubivo i miroljubivo

Kalendar ljetnih susreta u Varešu, ili točnije po okolici - na selima, pa i onim raseljenim, bio je i ove godine prilično zgusnut. Za početak takvih okupljanja može se uzeti misno slavlje na vrhu Kote (lokalitet gdje se nekoć nalazila crkva sv. Ilije proroka). Pisali smo o tome mjestu u prošlome broju, a oni katolički vjernici koji ga žele očuvati kao sakralni prostor najprije su, i ove godine, poradili na njegovu dotjerivanju. Misa uočnica služena je ondje u predvečerje 19. srpnja, predvodnik je bio kapelan fra Tomislav Brković uz koncelebraciju župnika vareškog fra Leona Pendića, a dvoje mladih članova župnog zbora animirali su slavlje i lijepim pjevanjem. Na koncu agape (večera među prijateljima) i tako se uz razgovore podružilo na zaravni ispod crkvišta. Time se, već drugu godinu, polako vraća tradicija prekinuta, po zadnjim svjedočanstvima, prije nekih 90 godina. Braća Batvići, čije imanje graniči s područjem crkvišta dali su ideju da se dogodine pripravi i poneka klupa, koja bi dobro došla jer to mjesto, do kojeg staza vodi usponom, odano pohode i vjernici u poznim godinama.

Na blagdan sv. Ilije 20. srpnja misno je slavlje služeno u groblju Vranjkovci, a koje je ove godine potporom općinskog načelnika Zdravka Maroševića unaprijeđeno betonskom stazom i stepeništem od gornjega ulaza do kapele. Misa na Ilindan ovdje se počela slaviti u sklopu susreta Potočana, međutim ima tome nekoliko godina da su ti susreti stali, ali je misa to nadživjela i na njoj se sada okupe mještani Semizove Ponikve. Poslije mise ostane se neko vrijeme na zaravni iznad, u spontanom druženju, i tako ovo okupljanje čini da se ilindanska nit ne prekine.

Pet dana kasnije 25. srpnja služena je misa u mirskome groblju, čime se označava početak trodnevnih mirskih susreta. No o tim susretima, kao definitivno najsadržajnijim, donosimo zasebno izvješće.

A u subotu 26. srpnja bila su upriličena dva zavičajna susreta. Na Kopijarima, bližim Kraljevoj Sutjesci nego Varešu,

okupili su se mještani toga sela. I oni su najprije u lokalnom groblju molili za svoje pokojne, a zatim se premjestili pod čvrstu i golemu nadstrešnicu pripremljenu za okupljanje jednom godišnje. Izgrađena je sredstvima iseljenika. U selu je i dalje samo jedan povratnik, drugih dvoje gradi vikend kuću za sebe, a ove godine probijen je prilaz prema placu gdje će niknuti i treći objekt u zamrlom selu, posve uništenom 1993. nakon borbenih djelovanja. Po informaciji jedinog domaćina u selu Viktora Subašića druženje je prošlo uz razgovore i pjesmu. Pritom je napomenuo da je sve veći broj Kopijarana koji počinju dolaziti na ovaj susret, sad već i s drugih kontinenata.

Iste subote na okupu su bili i Javorničani. Premda organizatori ovog susreta ne pokazuju ambiciju dalje ga razvijati, treba im priznati ustrajnost jer s ovim godišnjim okupljanjem počelo se u prvoj dekadi 2000-tih. Doduše, ni blago nagnut, nevelik prostor u središtu sela ne pruža priliku za nešto bolje. Ove ih je godine, okupljene ispod improviziranih nadstrešnica, zabavljao Igor Hinger.

Kako je 26. srpnja blagdan sv. Ane i Joakima, koji se obilježava kao drugotni patron u Vijaci, i u tom selu odnosno župi bilo je zbivanja (misno slavlje, nogometni turnir i navečer igranke), što smo također zabilježili, ali u odvojenom prilogu (jednako kao i patron u župi Borovica, deset dana kasnije).

Zatim su 2. kolovoza opet održana dva zavičajna susreta. Onaj u selu Ivančevu također smo izdvojeno obradili, a od Olivera Franjić dobili smo izvješće s okupljanja na izletištu iznad Zarudja, u kojemu ona navodi:

"Kao i ranijih godina, i ove godine na izletištu Obla glava održani su susreti mještana Strice i Zarudja. S raznih strana svijeta sastali su se sadašnji i nekadašnji stanovnici ovih sela, kao i gosti iz Očevije, s Pogari i iz drugih mjesta u okolici. Bilo je veselo, kolo se igralo na stadionu, ljepota je vidjeti sve generacije u kolu. Pjevalo se i igralo do sitnih sati, a prisutne je zabavljao Elmir Ajanović.

Odigrane su i mini nogometne utakmice, tj. poluvrijeme je trajalo po 10 minuta. Uz domaću ekipu, za prvo mjesto borili su se još Očevci i Pogarani. Dodatne je zabave unio mladi komentator David Franjić, pa je utakmica privukla pozornost svih prisutnih. Šale i smijeha nije nedostajalo. Na kraju su domaćini odnijeli pobjedu te kao simboličnu nagradu dobili gajbu piva. Ove godine nismo imali tombolu, niti smo organizirali igre za djecu, ali čini se da to nikome nije nedostajalo, svi su se zabavili na svoj način.

Lijepo vrijeme, predivan ambijent, draga lica prijatelja i familije, razigrana djeca, dobra muzika, što se više i moglo poželjeti... pa doviđenja dogodine."

Za kraj, povratak na naslov: susreti po vareškoj okolici, osobito oni gdje se nadmeće u sportu pa i u pijenju, u pravilu su bez trle i incidenata.

M. Marijanović

POGREBNO DRUŠTVO
PALMA
VAREŠ

**Pogrebno Društvo
"Palma" Vareš
tel. 066/298-899**

U župi Borovica, kao svake godine, okupio se veliki broj nekadašnjih stanovnika da proslave svoj patron. Slavlje je i ove godine započelo 5. kolovoza susretom na Osretku, na otvorenom, srećom su u međuvremenu podignute nadstrešnice. Unatoč hladnoći i gotovo jesenjim uvjetima došla su i tri svećenika pa je najprije služena misa, a zatim upriličen ručak za sve. Zastirale su potom harmonike i naravno zaigralo se kolo. Na fb stranici Zavičajne zajednice Borovičana za uspješnu organizaciju istaknuli su: Mato, Anđelka, Poncijan, Dario i Mića.

Na blagdan Preobraženja okupljanje je na platou župne crkve, u koju za vrijeme mise nije moglo stati više od polovice vjernika. Pristiglo je 18 svećenika, a propovijed je održao provincijal Bosne Srebrene fra Zdravko Dadić te, između ostalog, vjernicima uputio ovu poruku:

"Braćo i sestre, vi ste danas u ovaj lijepi svijet, na ovaj proplanak, došli s raznih strana. Zato je trebao napor, trebala je najprije dobra volja i onaj osjećaj da ste pozvani biti danas ovdje. Drago mi je ste čuli taj glas poziva na svetkovinu Preobraženja Gospodnjega, na patron vaše župe. Bez obzira što živite u drugim mjestima nadam se da u punini i dalje osjećate da je ovo vaše, da je ovo vaša svetkovina, da je ovo proslava koja je važna za vaš život. Kako kršćanski, tako i onaj u civilnom društvu. Ako vas ne obilježava činjenica da ste oдавде i činjenica da ovdje slavite Preobraženje, onda imate velik problem u životu. Ipak, budući da ste danas ovdje u ovolikom broju to govori o vašoj vjeri. Zahvaljujem Bogu što ta vjera u vama živi, što ste bili sposobni čuti taj Božji poziv i što ste bili sposobni učiniti simbolički napor za dolazak ovdje, uspeti se na ovu goru i pomoliti se na Preobraženje. Tako je bilo s Isusom i s njegovim učenicima. On ih je pozvao na goru Preobraženja. I kada su došli na tu goru, oni su bili umorni, zato su zaspali. A Isus je ostao u molitvi, povezan s Ocem, i u konačnici događa se onaj trenutak koji je za nas bitan, a to je da se Isus pred učenicima preobrazio. U njegovoj blizini su se pojavili zakonodavac Mojsije i veliki prorok Ilija, te On s njima razgovara. I učenici vide Isusa koji se

Foto: Ž. Nikolić

Vjernici u borovičkoj crkvi na patron 2025.

U vjeri, nadi i zajedništvu

preobrazio, ponovo se u njima budi ona snaga i oživljuje vjera da je Isus Bog. I postaju svjesni te činjenice, ali ne razumiju do kraja zašto Bog mora završiti na križu, zašto mora podnijeti patnju, zašto mora doživjeti i zemaljsku smrt. Ali oni uviđaju da se nešto posebno događa i žele da taj trenutak vječno traje, a to je onaj trenutak u kome čovjek u životu spozna Boga", istaknuo je provincijal.

Treba spomenuti i da se značajan broj vjernika uz pobožnost Puta križa pješke uspeo iz Donje u Gornju Borovicu, te da je na potron došlo i nekoliko časnih sestara koje su rodnom iz borovičkog kraja.

"Uz misno slavlje i snažnu propovijed srca su bila ispunjena vjerom, nadom i zajedništvom. Bilo je to istinsko slavlje duše, gdje se osjetila Božja blizina i snaga Preobraženja, ne samo na Gori Požeblju, nego i u srcima svih prisutnih. Dan za pamćenje, dan

milosti i zahvale", zapisano je na stranici Zavičajne zajednice, kao kratki rezime doživljenog.

Trećega dana župljani daju podršku danas pustom zaselku Borovičke Njive kod Dubošnice, okupe se i ondje na misi. A potom su ostali na druženju, i to opet u velikom broju.

Uza sve to stignu se rekreativno zabaviti sportom na platou ispred župne crkve i stignu se proveseliti u večerima i noćima uz igranke. Ove su ih godine zabavljali duo Sprečo i Hinger, te vareški tamburaši. Igranke su održane na platou kod doma kulture i zavičajne kuće.

A kulturni događaj kojim je obogaćena ovogodišnja proslava patrona u Borovici održan je nakon trodnevnice, navečer 5. srpnja. Otkrivena je bista Stjepanu Dragojloviću u malome parku ispod župne kuće, o čemu donosimo poseban osvrt.

M. Marijanović

G. & A. NIKOLIC

✂ Erdbergstrasse 51/2/51 ♦ A-1030 Wien 🏠 Ernst Pfeil Gasse 5 ♦ 2460 Bruck/Leitha
0664 160 83 91 ☎ 02162 66 086 📧 office@g-a-nikolic.at 🌐 www.g-a-nikolic.at

Nakon svečanosti u Borovici

Hommage dvojici Stjepana

Danijela Pavlić

Na platou ispred župne crkve Preobraženja Gospodinova u Borovici 5. kolovoza 2025. godine, uoči patrona župe, upriličena je svečanost otkrivanja biste Stjepana Dragojlovića, oca bosanskog slikarstva.

Voditeljica svečanosti Tereza Šimić je u pozdravnom obraćanju istaknula: "Večeras se nalazimo na jednom posebnom mjestu, u jednom posebnom trenutku. Okupila nas je umjetnost, sjećanje, ali i ponos. Večeras otkrivamo bistu slikara Stjepana Dragojlovića, velikog umjetnika čije ime možda nije poznato svima, ali čiji život i rad zaslužuju da se izgovaraju naglas, s poštovanjem i zahvalnošću. Možda mnogi od nas nisu znali da je tako značajna umjetnička ličnost imala korijene baš ovdje, u našoj Borovici. Zato večeras ne otkrivamo samo bistu već i istinu o vlastitoj povijesti, o ljudima koji su tiho gradili identitet našeg kraja".

Naglasila je kako se Stjepan Dragojlović, slikar iz davnih vremena, umjetnik duboke duhovnosti i tihe veličine ovime simbolično vraća kući. "Njegovo lice, njegov duh i njegovo djelo dobit će trajno mjesto ovdje u Borovici. Pred ovom crkvom, gdje se oduvijek dotiču sveto i stvaralačko, podižemo bistu ne samo jednom čovjeku već i vrijednostima koje je nosio i koje i danas nadahnjuju. Večeras otkrivamo poveznicu s prošlošću, s

umjetnikom čiji su korijeni ovdje, a čiji rad govori jezikom vječnosti."

Čast da otkriju bistu pripala je Dubravku Tokmačiću, akademskom slikaru iz Vareša, i Antoniju Šimiću, sinu pok. Stjepana Šimića Pepija, voditelja i utemeljitelja Art colony Borovica.

Priča o ovoj bisti ne bi bila potpuna bez čovjeka koji ju je oblikovao, kipara Zorana Pozniča iz Slovenije. Ideja o podizanju biste rodila se prošle godine, tijekom jubilarne desete likovne kolonije u Borovici. Bila je to želja pokojnog Pepija, čovjeka koji je godinama okupljao umjetnike i u čijem je srcu ova ideja tinjala dugo. Pepi je znao tko tu bistu može izraditi: njegov prijatelj i umjetnik, Zoran Poznič. Zoran i njegova supruga Vesna prošle su godine sudjelovali na koloniji u Borovici, a za ovu svečanost su poslali pismo s porukama prijateljstva, koje je pročitano u cijelosti.

Organizatori iz udruge "Naš dom Borovica" pripremili su i replike slika Stjepana Dragojlovića, koji dakle nije ostavio trag samo na platnu nego i u duhovnosti. Za borovičku crkvu naslikao je dvije slike: "Raspeće Kristovo" i "Bezgrešno Začeće". Danas se originali tih slika čuvaju u Franjevačkom samostanu u Kraljevoj Sutjesci. Reprodukcijske ovih slika, koje će odsad biti izložene u Borovici, na svečanosti su otkrili Grga Vukančić i Jozo Matošević.

Nakon toga uslijedilo je zajedničko opijelo i molitva za trojicu slikara čije su ruke stvarale ljepotu i čija su imena utkana u borovičku umjetnost i sjećanje, a to su: Stjepan Dragojlović, Stjepan Šimić Pepi, i Franjo Primorac, preminuli slikar koji je kao sudionik prvog saziva kolonije Borovicu uvijek nosio u svom radu i srcu.

U trenutku duhovne tišine prisutni Borovičani i prijatelji Borovice su se molitvom prisjetili i svih onih koji su ostavili neizbrisiv trag u životu borovičke zajednice, među kojima su svakako svi preminuli borovički župnici koji su čuvali vjeru u Borovici, a napose pokojni don Perica Majić i pokojni fra Stjepan Duvnjak, koji je i bio predlagatelj ideje za likovnu koloniju u Borovici. Opijelo je predvodio borovički župnik don Anto Stjepanović.

Stručni osvrt o Stjepanu Dragojloviću, te o dvojicama povjesničara umjetnosti i autoriteta u likovnosti je li Dragojlović bio slikar ili je, po suprotnom mišljenju, donirao spomenute slike kapeli u Borovici, imali su književnik Željko Ivanković koji je za ovu prigodu pripremio i brošuru o Stjepanu Dragojloviću te Mladenko Marijanović, urednik brošure.

Otkrivanje biste bilo je zapravo kruna desetogodišnje likovne zaokupljenosti borovičkim i bobovačkosutješkim krajem. Do toga ne bi došlo da pojedini ljudi mjesecima, godinama, a neki i desetljećima, nisu tiho i uporno gradili i osvjetljavali kulturni identitet Borovice. Upravo je udruga "Naš dom Borovica" organizacijski i logistički deset godina stajala iza kolonije, pa na koncu i ove svečanosti. Tako se u ime organizatora emotivnim govorom obratio Nikola Šimić, a koji je ovom prigodom uručio i zahvalnice svima koji su svojim radom, znanjem, srcem ili podrškom gradili i čuvali identitet i dostojanstvo Borovice. Umjetničke slike i prigodni darovi uručeni su Željku Ivankoviću, Mladenku Marijanoviću i fra Tomislavu Brkoviću, koji je grafički pripremio spomenutu brošuru o Stjepanu Dragojloviću. Zahvalnice za životno djelo uručene su pok. Stjepanu Šimiću Pepiju, koja je uručena njegovu sinu, te Grgi Vukančiću i Jozi Matoševiću.

Početkom kolovoza je, u povodu patrona župe Borovica, na dan Preobraženja Gospodinovog kako se taj datum ime- nuje u katoličkom kalendaru, vareški kraj (Gornja Borovica), nakon bista Matiji Divkoviću, zvanim ocem bosanske književno- sti u Jelaškama i Filipu Lastriću, zvanim ocem bosanske historiografije u Očeviji, dobio bistu i Stjepana Dragojlovića, po Đoki Mazaliću, oca bosanskog slikarstva.

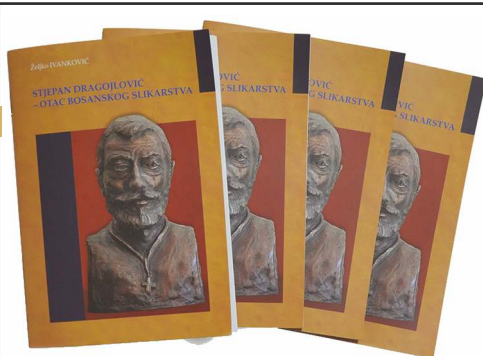
Bio ugledni bh slikar i povjesničar umjetnosti Đoko Mazalić (1888. – 1975.) u pravu ili ne, organizatori prošlogodišnje desete Umjetničke kolonije u selu Borovica kod Vareša donijeli su odluku i ove je godine realizirali – Stjepan Dragojlović dobio je spomen u bisti koju je izradio slovenski kipar Zoran Poznič.

Spor oko toga je li Dragojlović autor slika "Raspeće Kristovo" (1597.) ili "Bezgrešno začeće" (1621.), uz koje Mazalić spominje i druge, pa i onu koju je imao u posjedu, a koja je oštećena u Sarajevu u požaru 1957. ("Žalosna Gospa" iz 1592.), ili je tek donator koji je svome kraju u rasponu od 24 ili sa "Žalosnom Gospom" čak 30-ak godina, darovao dvije (ili tri?) slike, kontroverzu čini i dalje živom.

Treba reći da slično Mazaliću o tim slikama misli i Svetlana Rakić, dok Zdravko Kajmaković i Sanja Cvetnić misle da je Dragojlović samo donator tih slika, pa postavljanje biste svome uglednom zemljaku tu kontroverzu iznova vraća u žižu. Zašto?

Ako je Stjepan Dragojlović (1569. – nakon 1621.) slikar, iznova se svraća pozornost na pitanja koja je postavio i dobro elaborirao Mazalić, a ako je, pak, Dragojlović samo donator tih slika, postavljaju se pitanja koja još nitko nije postavio, a kamoli na njih dao ili kušao dati kakav-takav suvisao odgovor.

Pitanja Dragojlovićeva autorstva Đoko Mazalić je rješavao u svojoj knjizi "Slikarska umjetnost u BiH u tursko doba, (1500 – 1878)", objavljenoj 1965. No, ona druga, tek čekaju na odgovore, ako su uopće i postavljena i ako odgovori, s obzirom na protok vremena i manjak izvora, još uopće negdje postoje. No, ne možemo se ne zapitati otkud to da jedan tako bogat i svjetski čovjek (civil) iz borovičkog kraja u rasponu od cijelih 25 godina hoda svjetskim slikarskim centrima, naručuje slike od kakvog venecijanskog ili flamanskog slikara za svoj zavičaj, skupo ih plaća, plaća još i "upis" svojega portreta u njih i donosi ih u bosanske vrleti. Trajati tolike godine, kao dovoljno bogat i ugledan da bi mogao kupovati slike, možda bi i mogao da je bio kakav europski bogataš (ili jest?!), ali na bosanskim osmanskim prostorima takvo što, kao pojava, nije baš bilo ni često ni

Otkrivanje biste Stjepanu Dragojloviću u Borovici popraćeno je i objavljivanjem prigodne brošure čiji je nakladnik udruga "Naš dom Borovica", a priredili su je Željko Ivanković (tekst) i Mladenko Marijanović (fotografije), dok je grafički dizajn uradio fra Tomislav Brković. Vareška je podružnica HKD Napredak ranije objavila brošuru posvećenu 400-toj obljetnici "Nauka krstjanskog" fra Matije Divkovića (2011.) i prije toga poseban broj lista "Bobovac" kao zbornik radova posvećenih fra Filipu Lastriću o 300-toj obljetnici njegova rođenja (2000.), te se ovom brošuricom posvećenom Stjepanu Dragojloviću zaokružuje mala zbirka u čast ocima bosanske književnosti, historiografije i slikarstva, a koji su – što je zaista upečatljiv podatak – svi potekli iz vareških krajeva. Brošuru se može nabaviti u župnom uredu u Borovici, ispred kojeg je i uređen mali park u spomen na Stjepana Dragojlovića.

Stjepan Dragojlović – otac bosanskog slikarstva?!

Piše Željko Ivanković

uobičajeno, koliko god da je borovička ruda tada bila na glasu po cijeloj Europi i koliko god da je borovički svijet živio bolje od prosječnih bosanskohercegovačkih katolika.

No, sve i da je cijela borovička rudarska zajednica stajala iza Dragojlovića sa svojim sredstvima, čudno bi bilo da bi najposlije prihvatila i njegovo (u dva navrata!) samoljubivo uslikavanje u "Raspeće Kristovo" (1597.) ili "Bezgrešno začeće" (1621.).

U svakom slučaju stvar je mnogostruko zanimljiva i još više nerazumljiva, neshvatljiva, i ni blizu nalik onoj kad Matija Divković uz potporu uglednih katoličkih trgovaca iz sarajevske Latinske četvrti ide u Mletke tiskati (1611.) svoja djela. Ili kad su katolici iz Sarajeva, neki Pavao, Antun i Jakov Branković, 1681. kupili Getsemanski vrt i dali ga franjevcima u Svetoj Zemlji. Ni blizu nalik, jer nema nikakve potvrde o tome, a to bi potencijalno moglo biti vrijeme i, nevelikog broja doduše, uglednih katoličkih trgovačkih obitelji u osmanskoj Bosni, pa onda i širem vareškom kraju.

Ali, i ako jest takav nekakav sličan slučaj s Dragojlovićem, svakako zaslužuje biti što temeljitije istražen (i ne samo zarad kontroverze o prvom bosanskom slikaru),

barem onoliko koliko si je Mazalić dao truda dokazivati da je Dragojlović otac bosanskog slikarstva.

Slučaj Dragojlovića, ako je "samo" i donator, otvara niz pitanja njegova društvenog statusa, njegovih kompetencija, njegova likovnog znanja, obrazovanja, ukusa ili samo osposobljenosti za komunikaciju u centrima u kojima su se kretali tobožnji ili stvarni slikari njegovih slika.

Tu je i pitanje otkud jednom tada dvadesetosmogodišnjaku novac da bi se uputio na dalek put i k tomu bio donator nekog umjetničkog djela ("Raspeće Kristovo"), tako ipak zamašnih dimenzija (160x82 cm), ako to isto ne pitamo za veću sliku "Bezgrešno začeće" (173x154 cm) kad Dragojlović već ima preko pedeset godina.

Govore li pritom jedan ili tri prstena na njegovoj lijevoj ruci u razmaku od 24 godine o narastanju njegova ugleda i snaženju društvenog statusa? Ili, zašto Dragojlović na slici iz 1621. ne izgleda i 24 godine starije od Dragojlovića na slici iz 1597.?

Ostaje otvoreno i pitanje zapisa na bosančici otraga na njegovim slikama, koje nije tek i samo pitanje sadržine, nego i autorstva zapisa (pisao ih je on kao donator i znalac pisma i jezika ili netko kome su slike donirane, unatoč zapisu u prvom licu?), kao, primjerice, i pitanje njegove odjeće (trgovca, plemića...) na dva (auto)portretima, a što sve dodatno kvalificira Stjepana Dragojlovića i pobuđuje ozbiljan interes za njega, njegov život i djelovanje. I ništa manje pritom za zajednicu iz koje dolazi i kojoj samoljubivo ili mecenatski donira slike.

Otkud ta i takva, po svemu neobična i nadasve unikatna pojava u Bosni s kraja XVI. i početka XVII. stoljeća, ostaje ako ne znanstveno pitanje, svakako vrijedno književno inspiracijsko mjesto, kojemu sam intrige radi, pripisao i mogućnost da je možda bio i fratar. Kao, recimo, i Pavao Tokmačić za kojega se, doduše više od 160 godina potom (1784.), izrijeком kaže da je bio brat laik kad su on i Franjo Janjić kao "domaći slikari" oslikavali kapelu u Borovici, o čemu osim toga nemamo nikakvu drugu potvrdu.

Danas kad hrvatsko-katoličke zajednice Jelaškaka, Očevije i Borovice, među ostalima, žive svoju posvemašnju marginaliziranost, a njihove se povijesti sve više sele u usmenu predaju ili legendu negdje daleko izvan tih prostora, ima smisla, čini se, i nakon svega što o njima (ne) znamo (a s nadom da recimo Ivančevo dobije bistu Ivice Matića, a Vareš biste Novaka Simića ili Mile Cipre), te njihove mikropovijesti do kraja literarizirati.

Visoko podignuta letvica

Za stanovnike sela Mir mnogi će reći da su posebni. Da bi se to razumjelo potrebno je, onima koji ne poznaju taj vareški kutak i te ljude, pojasniti par činjenica koje ih određuju. Ovo neveliko selo, zahtjevne konfiguracije, nalazi se u zaleđu brda Bogoš i do njega se dolazi ili uz Stupni Do ili preko Bijeloga Borja. Dalje od Mira se nema kud, osim sići nogom u kanjon Male rijeke. Ali to je samo za one koji traže izazove u vršljanju po netaknutoj prirodi. Uski prijevoj na kome je mirsko groblje Lipa i s kojega se na jednu stranu otvara pogled prema Vareš Majdanu i Varešu, a na drugu stranu prema selu, predstavlja razdjelnicu poslije koje započinje "mirski svijet". To ne ostavlja mjesta dvojbi zašto je selo dobilo naziv koji nosi, a koje mještani smatraju najljepšim mogućim imenom. Mir je uostalom ono čega je sve više željan moderni svijet.

Selu se prilazi direktno niz blagu kotlinu koja se rastvara poput knjige, a kuće su smještene na padinama koje gledaju jedna na drugu. Kamenito je i strmeno područje na kojemu je niklo. Uglavnom, tu se u davno vrijeme zaista pronašlo mir. No, u Mir je 1990-ih navratio rat. Tada je, s obzirom na karakter sukoba u kojem ratuje selo protiv sela, pozicija Mira postala nezahvalna. No, preskočimo te dijelove, ali podsjetimo se ipak da je stradalo ne samo selo nego i groblje. I jedno i drugo do temelja. Mir se prije 30 godina činio posve izbrisan. Međutim...

Već 2000. godine Mladen Radoš, zaljubljenik u zavičaj, objavljuje etnografski vrijednu knjigu "Selo Mir - Vareš: prošlost, sadašnjost, budućnost". Promocija te knjige u prepunoj maloj crkvi u Varešu nekako postaje kamen temeljac za dizanje Mira iz pepela. Te godine održan je i prvi susret Mirjana. Ove godine o svečanom jubileju, čije je obilježavanje upriličeno u Radničkom domu u Varešu, navečer 26. srpnja, program je započet upravo podsjećanjem na taj moment s knjigom. Tom jubilejskom programu posvećujemo uokvireni prostor, no da vidimo što je za 25 godina postignuto u samom selu.

Već na ulasku kultivirani su i uredno podišani čak i oni nekorisni brežuljci uz cestu. Prilazi kućama asfaltirani ili češće izbetonirani. Novi dom kulture u modernom je stilu, posjeduje i prostorije na katu za eksponate raznih vrsta: bilo suvenire, bilo sportska odličja Mirjana ili nešto treće. Novosagrađene kuće su po zapadnim standardima. Riješena je i kanalizacija. Iz godine u godinu pridodaju se novi građevinski i estetski detalji. Sve vlastitim sredstvima. I nije se na tome stalo.

Mirjani imaju par lijepih izletišta, na vrhu oba brijega što se izdižu iznad sela. Glavno je ipak ono koje zovu Ožega, prema Bogošu. Uspon do njega je težak i strm. Ali za tu svrhu selo je isprva imalo Blaženka Miočevića s njegovim teren- skim kamionom iz 1950-ih, dok nisu

maha uzela ATV (all-terrain vehicles) ili popularnije rečeno quadovi. Sada ih Mirjani imaju par desetina valjda.

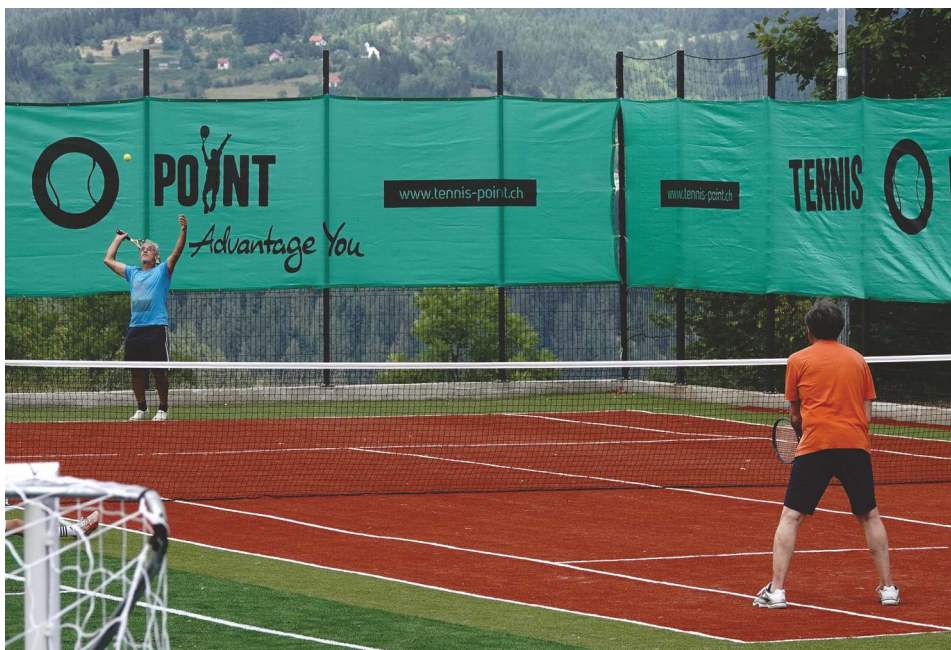
Kako je napredak u selu bio stalan, a uz mirske susrete stasale nove generacije, činilo se nekako obvezujućim za srebrni jubilej susretâ napraviti nešto još veće. Na primjer što? Za samo pola godine, trojac Danijel Miočević (danas u Zagrebu), te Vjeko Božić i Tomislav Miočević (danas u Švicarskoj) u zamisao provode vrlo ambiciozan i nesumnjivo skup plan: na izletištu Ožega izgraditi sportsko-rekreacijski kompleks s umjetnom podlogom te tribinu uz njega. I k tome pripremiti prilazni put, savladiv barem za terenska vozila i vozače sklone avanturi. Čvrsti objekt na kat podignut je već lani, a sad će zahtijevati još adaptacije.

Djeci se na tome višenamjenskom igralištu stvorilo raj, a i odrasli su naravno isprobali terene za mali nogomet, odbojku i tenis. Okupljanje na Ožegi je u pravilu nedjeljom i to je treći dan susretâ. Revijalnu utakmicu odigrali su nogometaši NK "Vareš" i mirski domaćini. I da su samo ugostili igrače NK "Vareš", nego im i donaciju od 1.000 KM za njihov travnjak uručili. Održano je i redovno zabavno natjecanje u potezanju užeta za sve kategorije.

Na Ožegu su Mirjani, kao i večer ranije u Radnički, pozvali i ugledne goste te mnoštvo prijatelja s raznih strana svijeta. Svima osigurali bogat besplatan ručak i vrhunsku glazbenu zabavu. Žene i djevojke u ulozi domaćica uigrane u pripremi, serviranju, raspremanju. I muški su se svojski založili, puno je oko svega toga i organizacije i nadasve fizičkog rada, plus nespavanja, pa ostaje pitanje kad se uopće oni sami stignu podružiti i provešeliti. A onda za kraj gozbe, pored goleme vrhunske torte, domaćice idu oko nudeći s pladnjeva raznovrsno voće.

Spomenuti kompleks je još u dovršavanju, a njegovo daljnje iskorištenje bit će obznanjeno onoga momenta kad bude i službeno otvoren. No, ono što je već sada jasno: s ovakvim pothvatom što su ga izveli mirski iseljenici zaljubljeni u zavičaj ne može se mjeriti nitko u vareškoj okolici, a postoje veća i brojnija sela s povoljnijim predispozicijama. Štoviše su postigli takav napredak da ih u nekim momentima ne može pratiti ni sam grad. I zato doista jesu posebni.

M. Marijanović **B**

Tenis na gori iznad Mira

Anja Grabovac

Elena Grabovac

Mirjani (u) svome gradu

Središnji događaj u povodu 25. jubilarnih susreta Mirjana održan je 26. srpnja 2025. u Radničkom domu uz mnoštvo sadržaja. Počelo je recitacijom himne Mira čiji su autori bračni par Dragica i Josip Miočević. Kad imaju vlastitu himnu onda je uzvanicama u prepunoj dvorani već na početku bilo jasno koliko su Mirjani razvili svoj unutarnji "ustroj".

Publici se zatim u ime organizacijskog odbora 25. obljetnice susreta obratio Zdravko Radoš. I za početak je prikazan videozapis s promocije knjige Mladena Radoša "Mir – prošlost, sadašnjost, budućnost" iz 2000. godine, kao podsjećanje kad su se Mirjani počeli organizirati i predstavljati se svome gradu.

U sklopu ovogodišnjih susreta Mirjana prethodno je organizirana i aktivnost posvećena najmlađim uzrastima pružajući im priliku da kroz likovno stvaralaštvo i kreativnost iskažu kako oni vide i doživljavaju Mir. Toj su djeci dodeljene po tri nagrade u dvije kategorije, a uručio ih je Tomislav Miočević.

Također je prikazan videozapis s nastupom izvorne sekcije kulturno-umjetničkog društva "Sloga" Mir. U sklopu KUD-a djelovala je folklorna skupina koja je na smotrama kulturno-umjetničkog stvaralaštva plijenila pozornost. A voditelj te sekcije Alojz Radoš potrudio

se pripremiti koreografiju pa su se predstavili s kolima i igrama koje su igrali ranije. Četvoro članova nekadašnjeg KUD-a "Sloga", ugašenog u sumrak rata, izašlo je na pozornicu i ovom prilikom, te oživjelo stare uspomene.

Ovacije publike izazvao je potom i nastup skupine Mirjana koji su izveli pjesmu "U proljeće kad procvatu jabuke", koja je na Miru neizostavna kod svakog druženja.

Vokalni nastupi mirske kantautorice Anje Grabovac (koja gradi karijeru pod umjetničkim imenom Anya G) i plesni nastup male a već nagrađivane balerine Elene Grabovac (iz baletne škole "Arabesque" Mostar) pokazali su raskoš mirskih talenata. Iako u ovoj prilici nisu predstavljeni mirski sportski talenti, a učinjeno je to na prošlogodišnjim susretima izložbom velikog broja medalja i

priznanja koje su prikupili na raznim natjecanjima, za podsjetiti je da se Mir može dičiti uspjesima svoje mladeži i na sportskim borilištima. Mladeži koja jest raseljena i odrasta drugdje, ali drugdje ima i uvjete koje u Varešu realno ne bi imala.

Uz prethodno pobrojane nastupe Mirjana zasvirali su i harmonikaši Ivan Grabovac i Goran Božić, te kao gosti prof. željko Sertić i Sanjin Babović, Mirza Imamagić, zapjevala je Nađa Imamagić, a dvije zahtjevne točke izvela je i Marija Andrić, prvakinja BiH u latinoameričkim i standardnim plesovima.

Voditelji programa bili Goran i Matea Grabovac, te Danijela Pavlič. Kraj službenog dijela označen je svečanim rezanjem torte. Učinili su to Kristel i Tomislav Miočević kao kumovi manifestacije.

A onda su uglednici i gosti s pozivnicama pošli na domjenak, dok su se na binu popeli članovi profesionalnog tamburaškog sastava "Fijaker" iz Osijeka te započeli burnu igranku koja je trajala gotovo do svitanja. No, nakon prvog bloka pjesama pristupilo se posljednjem i dugo iščekivanom činu izvlačenja megatombola s 25 vrijednih nagrada, a najveća je bila quad "Polaris" vrijedan 25 tisuća KM.

Krcata dvorana Radničkog doma i cjelovečernji program, mada je po nekima bio preveć obuhvatan, pokazali su kako i koliko jedno, po svim parametrima malo selo može kulturno doprinijeti gradu.

S. P. **3**

KRUŽNI TOK POD VAREŠOM

Nakon dvije godine od početka izgradnje (7. srpnja 2023., s rokom od 120 dana) konačno je dovršen i asfaltiran kružni tok kod Centralne radionice. Po jednim usko projektiran, po drugima i upitnog smisla, ali je njegov završetak svakako – vijest.

Foto: "City transport"

Nagrada skladbi "Ruke pomirenja"

Kako smo najavili u prošlom broju, na Korčuli je 19. i 20. srpnja 2025. godine održan jubilarni 30. međunarodni festival pjesme i vina "Marko Polo Fest". Na njemu je izvedeno i glazbenoj javnosti predstavljeno 25 novih kompozicija čiji su autori s područja bivših YU republika (iz Hrvatske, Srbije, Slovenije te Bosne i Hercegovine), a nastupila su i dva interpretatora iz Austrije i Slovačke. Među izvođačima našao se i vareški muzičar Mišo Zlović, kao autor kompozicije *Ruke pomirenja* koju je otpjevao Nermin Hanjalić iz Sarajeva. Prethodno su prošli selekciju u kojoj su bila 144 izvođača prijavljena za festival.

Zlovića smo po povratku upitali za dojmove s festivala, te je za list *Bobovac* kazao: "Organizacija je bila na izvanrednom nivou. Odlično ozvučenje i profesionalni voditelji. Mi učesnici bili smo smješteni u hotelu *Marco Polo*, a festival je održan u prelijepom kamenom zdanju koje inače služi kao ljetno kino. O samom gradu ne treba posebno govoriti, to je jedan od bisera Jadrana i mi smo iskoristili priliku obići cijeli otok. Zadržali smo se jedno poslijepodne u Veloj Luci i posjetili Groblje sv.

Mišo Zlović na pozornici
"Marko Polo Festa"

Josipa da bismo odali počast velikanu jugoslavenske muzičke scene Oliveru Dragojeviću, koji je tu sahranjen. To je za nas bio posebno emotivan doživljaj."

Što se tiče samog nastupa, Zlović ističe da je to bila potvrda dugogodišnjeg rada u stvaranju muzike (prisjetimo se uzgred koliko je numera napisao i uglazbio samo za vareške vokalne izvođače). On i Hanjalić ostvarili su zapažen festivalski nastup, a satisfakcija je došla u vidu nagrade za najbolju skladbu i interpretaciju u kategoriji međunarodnih kompozicija, koja je dodijeljena upravo pjesmi *Ruke pomirenja*.

"Bilo je to divno životno iskustvo i jedan korak dalje u mojoj muzičkoj karijeri, a sigurno će pomoći i mom prijatelju Nini u njegovim nastupima u regionu", kaže Zlović i kao vrlo vrijedne ističe susrete s brojnim dragim ljudima iz muzičke branše, a s nekim je interpretatorima iz Hrvatske uspostavio kontakte i dogovorio buduću suradnju.

Za kraj naše je pitanje bilo: imamo li već nešto novo najaviti iz njegova muzičkog studija?

"Po povratku u Sjedinjene Države, gdje trenutno živim, radit ću dva nova muzička projekta, ali više ćemo o tome govoriti kad dođe do realizacije", kazao je Zlović.

Za postignuti uspjeh na ovom mediteranskom festivalu primio je mnoge čestitke, kojima evo pridružujemo i našu.

M. M. **B**

KNJIGA PRIČA BORIVOJA SIMIĆA

Promocija u rodnom gradu

Nakon prve promocije u Bosanskom kulturnom centru u Sarajevu (o kojoj smo izvijestili u "Bobovcu" broj 363) u prostorijama JU Opća biblioteka Vareš 6. kolovoza 2025. godine održana je vareška promocija knjige Borivoja Simića pod nazivom "Kalafonijum" s istim predstavljateljima. O tome je izvijestio portal Hrvatskog radija "Bobovac" te zahvaljujemo kolegi Ivanu Lovriću na ustupljenom prilogu.

Zanimljiv naziv knjige privukao je naše sugrađane koji su došli kako bi se upoznali s autorom vareških korijenja. Prisutne je u ime Biblioteke pozdravila Sanja Franjić, zahvalila na dolasku i istakla nekoliko važnih crtica koje okupljaju ljubitelje knjige. "Večeras je s nama ovdje da se vrati svojim korijenima, svom zavičaju, kroz knjigu. Borivoje Simić nije samo priznati novinar i osnivač portala Indikator.ba, on je netko čije su prve riječi i misli oblikovane na našim, vareškim prostorima", kazala je ona.

Hajdar Arifagić, novinar i nekadašnji urednik "Oslobođenja" dao je uvodnu riječ, kao moderator, kroz svoje viđenje autora i njegova načina pisanja. "Borivoje je dobar pripovjedač jer je osvojio zapažene nagrade na nekoliko međunarodnih književnih konkursa. Rezultat tih nagrada je štampanje njegove prve knjige *Kalafonijum*, i na vašu i našu radost evo nas u Varešu", rekao je Arifagić.

Promotorica Edina Kamenica, poznata i nagrađivana novinarka "Oslobođenja" u svom osvrtu na knjigu naglasila je

životni put autora i s koliko ljubavi je radio svoj posao. "Jedino je Borivoje Simić pisao o tome šta se dešavalo u samoj zgradi *Oslobođenja* dok je ona rušena. Pune dvije godine je proveo u atomskom skloništu i ne postoji novinar na svijetu koji ima takvu biografiju", podcrtala je novinarka Kamenica.

O radu pisca Simića govorio je i uvaženi vareški književnik Željko Ivanković. "Ove priče koje je Simić napisao izgledaju tako jednostavno, a davno smo naučili da se do jednostavnosti mora narasti. Kada nam se nešto čini jednostavnim, mi ćemo reći: to bih mogao i ja. Pa hajde da vidimo kako se to može. Borivoje je napisao svoje priče koje izgledaju beskrajno jednostavno, on priča o svom bureku, o svom doživljaju mirisa papira, o svom doživljaju rušenja zgrade", istakao je književnik Ivanković.

I na kraju, kratko se obratio i sam autor. "Rođen sam i odrastao u Varešu, ali 40 godina živim u Sarajevu. Ovih šest ratnih priča, to su neka najdublja i najživlja sjećanja na rat i te neke slike i situacije koje su se meni dogodile. Kroz te priče mogu se primijetiti mijene koje su se dešavale u mojoj glavi tokom tog rata. Dakle, od nekoga tko nije htio prihvatiti da će uopšte biti rata, do onoga koga će rat natjerati da počne razmišljati o borbi za samoodržanje i u profesionalnom smislu rasti s ratom", otkrio je okupljenima Simić.

Uz promociju prisutni su imali prigodu pogledati izložbu starih fotografija Vareša koja je bila otvorena do 8. kolovoza, a knjigu "Kalafonijum" čitatelji odsad mogu pronaći i u vareškoj Općoj biblioteci.

B

Publiku dojmili mladi talenti

U domu kulture na Pržićima 1. kolovoza 2025. održana je osma po redu harmonikijada koju organizira MZ Pržići, a u ime domaćina publici se na početku s riječima dobrodošlice obratio predsjednik mjesne zajednice Mario Mirčić.

Ove godine natjecalo se šest, uglavnom već viđenih izvođača koji su odsvirali po dvije numere. Žiri u sastavu Toni Petković, Igor Mijatović i Sanjin Babović za najboljeg harmonikaša proglasio je Eldina Jekalovića iz Ilijaša, uz kojeg je vokalno nastupio njegov muzički kolega Amar Glijiva.

Jekaloviću je, na pržičkoj harmonikijadi, ovo druga pobjeda zaredom, a 2023. je osvojio drugo mjesto. Ovoga puta, drugo mjesto zauzeo je Marko Matić iz Borovice, a treće mjesto su podijelili Željko Franjić iz Vareša i Meho Zazan s Kokošića.

Posebne simpatije publike pripale su najmlađim sudionicima. Josip Mirčić iz Vareša (s Mira) već se i prije natjecao, a kao debitant je došao Ivano Klarić iz Kiseljaka.

Organizator je ipak novčano nagradio sve sudionike ove 8. harmonikijade.

Program je bio upotpunjen i bogatom tombolom sa 16 dobitaka, a prva je nagrada bila mobilni telefon. Po završenom natjecanju, nastavljeno je druženje uz glazbu, pjesmu i kolo, prisutne su zabavljali braća Amer i Alen Suljić s Budoželja.

Sponzori ovogodišnje harmonikijade bili su: Adriatic Metals BH, Općina Vareš, "Almy transport", "Sean Tech", izletišta "Igrište", restoran "Šećerka", te privatne tvrtke "MPM", "Profitex", "Šimić-prom" i "Mis-Prom", a medijski pokrovitelji Hrvatski radio "Bobovac" Vareš i portal "Vareški vijestnik".

S. P. **B**

NA PEKIJADI U OČEVIJI

Pobijedili Crnogorci

Selo Očevija, uz svoje druge znamenitosti poznato po kovačima, bilo je domaćinom 9. pekijade održane 9. kolovoza 2025. Ondje se već stoljećima održala tradicija kovanja svih vrsta alata za domaćinstvo, korištenjem isključivo vodene energije, ali je glavnim brendom postala proizvodnja peke, kovane posude s poklopcem, za pečenje na otvorenom ložištu. Stoga se ondje ustalilo i natjecanje u pripremi jela ispod peke, koje poprima sve šire razmjere.

Ovogodišnje natjecanje, kao i prethodna, imalo je međunarodni karakter, a okupilo se 36 ekipa iz pet zemalja: Hrvatske, Srbije, Češke, Crne Gore i Bosne i Hercegovine. Pozdravio ih je predsjednik organizacijskog odbora pekijade Zdravko Barkić te svim natjecateljima i posjetiteljima poželio da se dobro zabave i iz Očevije ponesu lijepe uspomene.

Prema već ustaljenim propozicijama ekipe dobiju broj, čime se štiti regularnost natjecanja, uz pripremljeno ložište dobiju osnovne

namirnice, a imaju dva sata vremena za pripremu peke i nakon toga svoj tanjur predaju žiriju koji ocjenjuje miris, okus i izgled jela. Žiri je ove godine bio u sastavu Hamid Kujraković i Adil Muftić.

Uz ocjenu jela, na kraju natjecanja ocijenjen je i najljepše ukrašen stol, što je ujedno bila četvrta nagrada. Takvim je proglašen stol ekipe Selo Mir, a za nagradu dobili su tanjuraču (kovanu posudu bez poklopca).

Treće mjesto osvojila je ekipa "Nova Gajdobra" iz Srbije, drugo mjesto ekipa "The sixth sense" iz Hrvatske, a pobjednik 9. pekijade postala je ekipa "Crepulja" iz Danilovgrada u Crnoj Gori. Nagrade za pobjedničke ekipe bile su očevske peke, veća, srednja i manja, uz poklon pakete "Vispaka" Visoko, a svim ekipama dodijeljene su zahvalnice za sudjelovanje.

Iako je Hamid Kujraković kao profesionalac za naš list iznio ocjenu da su sva jela u prosjeku bila više nego dobra te potvrdio da se natjecanje shvaća ozbiljno, druženja među ekipama s vremenom su prerasla u nešto više od natjecanja. Tako je trećeplasirana ekipa iz Nove Gajdobre svoju nagradu prepustila ekipi mesnice "Franjić" iz Vareša, kao znak pažnje i prijateljstva koji će ih vezati i narednih godina na ovakvim natjecanjima.

Veselje je nastavljeno do večernjih sati uz glazbu uživo i vareške tamburaše koji su obilazili svaki stol kako bi uveseljavali ekipe. A mnoge su ekipe uz to imale i vlastite muzičare.

Organizatori pekijade u Očeviji su MZ Očevija i udruga "Eko turist" Vareš, a sponzori su bili: Općina Vareš, Općina Olovo, Adriatic Metals BH, "City transport", "Edi Control", "Profitex", "MPM", "Partas" (Hrvatska), "Džek Milenijum", mesnica "Žuti", "Sonra" Živinice, "Vispak" Visoko, Ministarstvo rada i socijalne politike ZDK-a, Ministarstvo kulture i sporta FBiH i Čedo Jakić.

M. M. **B**

Ekipa "Crepulja" iz Danilovgrada

Prolazak prvog turističkog vlaka (u Maloj rijeci kod Pajtova hana)

"Vremenski stroj na šinama"

M. Marijanović

Temeljem suradnje Općine Vareš, Željeznica FBiH i Turističke zajednice ZDK-a 19. srpnja 2025. u Vareš je iz Sarajeva stigao prvi turistički vlak, uz velike najave i očekivanja za budućnost. Cilj ove željezničke turističke ture bio je promocija prirodnih ljepota, kulturnog naslijeđa i lokalne gastronomije koju će zainteresirane agencije moći uvrstiti u svoju turističku ponudu.

Prilikom dolaska vlaka na kolodvor u Vareš Majdan prisutne je u ime Općine Vareš pozdravio Rusmir Berberović, pomoćnik načelnika u jedinici za upravljanje lokalnim razvojem i istaknuo važnost skretanja pažnje na vareške turističke potencijale.

Obratio se zatim direktor Turističke zajednice ZDK-a Šaban Ibrišimović: "Mi smo od samog početka u ovom projektu i maksimalno smo uključili sve svoje resurse. U razgovoru sa svim turizmolozima iz BiH i šire, Vareš je jedan eklatantan primjer da industrijsko mjesto može biti i turističko. Turistička zajednica ZDK-a učinit će sve da opravda ovaj epitet uspješne turističke atrakcije", obećao je on.

Vršitelj dužnosti generalnog direktora Željeznica Federacije Mirza Hadžibegić istaknuo je da ova kompanija također želi biti promotor prirodnih ljepota i turističkih potencijala u BiH. "U tom smislu razvijamo ideje o uspostavljanju i drugih linija. A općina Vareš s prirodnim ljepotama i bogatom historijom predstavlja skoro nacionalni park i ima potencijal da privuče goste sa svih strana svijeta", mišljenja je Hadžibegić.

Gosti pristigli vlakom prevezeni su turističkim autobusom i kombijima najprije do Vareša gdje su kratko obišli znamenitosti (kip rudara kod MUP-a, stari kameni most, sakralne objekte) i zatim

su im na platou ispred bivšeg motela "Centar" ponuđene autentične rukotvorine što ih izrađuju članice vareških udruga. Zatim se produžilo do sela Zarudje i prohodalo prije zajedničkog ručka u restoranu "Wigwam", gdje je upriličen i glazbeni program. Ondje se goste nastojalo zainteresirati i za druge najznačajnije destinacije oko Vareša poput staroga grada Bobovca na prvome mjestu, zatim antičkih kovačnica u Očeviji, džamije na Karićima itd.

"Ne možemo naravno vidjeti sve, ali makar dio onoga što možemo ponuditi, to ćete danas imati priliku da vidite i da osjetite. Želim vam da provedete lijep i ugodan dan i da se kući vratite zadovoljni, sretni i da poželite ponovo da dođete", tako je kazao Berberović još na dočeku u Vareš Majdanu.

Sve prethodno navedeno doznalo se već isti dan iz medija i portala koji izvještavaju na dnevnoj bazi. TV kanal Nova BH i reporterka Jasminka Borovac iskoristili su priliku i sačinili lijep prilog o samom selu Zarudje, ali nitko se nije dosjetio da ne treba zapostaviti ni obližnju Stricu (koja predstavlja drugu polovicu mjesne zajednice i ima svoje adute, urednost i smještajne kapacitete). Ono što je izostalo u tim instant izvješćima, dodat ćemo naravno mi.

Putovanje prvim turistički vlakom Sarajevo-Vareš propagirano je pod motom "Tvoja karta kroz vrijeme", čime se aludiralo na lagano klopavanje tračnica kao nekada, u prilagođenim tzv. švedskim vagonima, s dizelskom lokomotivom. Dužina je ove rute 50 kilometara, uz naglasak da (nakon neuglednih dijelova sarajevskih prigradskih općina) pruga na izlazu iz Breze zalazi u kanjon rijeke Stavnje te do Vareša prolazi preko 11 mostova i kroz 20 tunela. Pola dionice

(24,5 km) otpada na taj svakako zanimljiviji dio vožnje.

Nudjenjem takva (zasad jedinstvenog) izletničkog putovanja iz glavnoga grada postavilo se ambiciju predstaviti Vareš i njegovu okolicu kao atraktivne po mnogo čemu te mapirati općinu Vareš kao značajnu turističku destinaciju. A sve je realizirano, i to treba istaknuti, u suradnji s putničkom agencijom "Blossom Tours" iz Sarajeva čija se dje-latnica Tea Manko, inače rodom iz Vareša, angažirala za ovaj projekt.

Ocjenu uspješnosti promotivne vožnje nitko nije dao, ali prema broju okupljenih na dočeku i prema broju gostiju u vlaku, uključujući i novinare, može se zaključiti da su očekivanja ipak bila veća. Na kraju je novinska agencija FENA prenijela korisnu napomenu da je ovaj vlak odnosno ova linija namijenjena samo za organizirane izletničke ture. Ukupna cijena vožnje bit će između 2.500 i 3.500 KM, s tim da će oni koji zakupe vlak ujedno moći birati koje vareške lokalitete i zanimljivosti žele posjetiti, podcrtano je.

Portal "Vareški vijestnik" objavio je u međuvremenu da će prvi komercijalni turistički vlak iz Sarajeva za Vareš krenuti 16. kolovoza 2025. i da se ta jednodnevna tura promovira pod parolom "Putovanje vozom u prijestolnicu bosanskih kraljeva", budući je po dolasku u Vareš planiran posjet gradu Bobovcu uz *all-inclusive* aranžman. Informacije o (maštovito skrojeno) "vremenskom stroju na šinama" i reklamu vareškom kraju moguće je pronaći na web stranici turistickivoz.com koju je pokrenula putnička agencija "Blossom Tours".

B

KOMPLETNA ORGANIZACIJA POGREBA PRIJEVOZ POKOJNIKA U ZEMLJI I U INOZEMSTVU

+387 (0)61 862 717
+387 (0)32 843 083

POSLEDNJI POZDRAV

Dana 7. kolovoza u 80. godini života preminuo je naš dragi

MIROSLAV PETROVIĆ

(1946. – 2025.)

Dragi brate, bio si čovjek koji je imao sve ljudske vrline.

Bio si sin, brat, muž, tata, ujko, striko, tetak,
prijatelj i oslonac svima koji su ga trebali.

Cijenio i poštovao ljude, svi su bili jednaki za tebe,
svugdje si bio aktivan i pomagao.

Volio si prirodu, ljude, životinje. Volio naše Potoke
i dugo godina predvodio organizaciju
zavičajnih susreta na Vranjkovcima.

Bio si pravi domaćin, dočekivao, ispraćao
i sve s puno žrtve i ljubavi.

Žalosni smo, ali i ponosni da smo te imali i uvijek ćemo imati
lijepa sjećanja na vrijeme provedeno s tobom.

Na žalost si nam brzo i rano otišao,

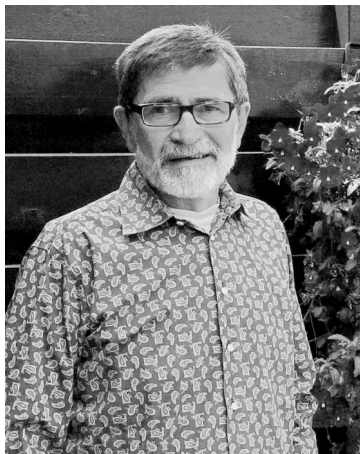
ali ostat ćeš u našim srcima i mislima.

Tuga je velika, ali ti mi, brate, počivaj u miru Božjem.

Tvoja sestra Katarina

IN MEMORIAM

Dana 9. kolovoza 2025.
navršilo se šest godina
od kad nas je napustio

MLADEN ZLOVIĆ

(31.III.1955. – 9.VIII.2019.)

Vole te Ana, Nataša, Nina, unučad i zetovi

IN MEMORIAM

Dana 5. kolovoza navršilo se 14 godina
od smrti naše drage

KRISTINE ZLOVIĆ rođ. Varoščić
(1933. – 2011.)

Vrijeme prolazi, ali uspomene na tvoju dobrotu i dragi
lik ostaju živjeti u nama.

Počivaj u miru.

Djeca Smiljka, Matilda i Mišo, unučad Sanja, Goran,
Tanja, Lana i Errol, nevjesta Dina, zet Milan

IN MEMORIAM**NENAD KALAS**

(1950. – 2015.)

S ponosom i ljubavlju čuvamo uspomenu na tebe.
Život se nastavlja, ali bez tebe nikada neće biti isti.

Počivao u miru.

Obitelj Kalas

ZAHVALA**STJEPAN ŠIMIĆ**
(1967. – 2025.)

Obitelj pokojnog Stjepana Šimića iskreno se zahvaljuje svima koji su nam u teškim danima pružili podršku i utjehu.

Posebno se zahvaljujemo načelniku općine Vareš Zdravku Maroševiću i djelatnicima Općine Vareš, Stjepanovim kolegama iz JU Centar za kulturu i edukaciju Vareš koji su bili uz nas tijekom teške bolesti. Hvala na organizaciji dirljive komemoracije djelatnicima Centra za kulturu i edukaciju Vareš i Hrvatskog radija "Bobovac" Vareš. Hvala redakciji Lista "Bobovac", Zavičajnoj zajednici Borovičana, cvjećarni "Orhideja" i gosp. Nebojši Marijančeviću vlasniku Pogrebnog društva "Sv. Mihovil" Vareš, prijateljima, poznanicima i svima koji su došli odati posljednju počast našem pokojniku. Osobitu zahvalu izražavamo i obitelji Višnjić na pruženoj utjesi i pomoći.

IN MEMORIAM

Dana 9. kolovoza navršilo se šest godina
otkako nas je napustio naš Tetak

MLADEN ZLOVIĆ
(1955. – 2019.)

Ne, nismo te zaboravili!

Tvoji: Leona, Luka, Vedrana i Brđa

IN MEMORIAM

Dana 9. kolovoza navršilo se šest godina
otkako nas je napustio naš dragi kum i prijatelj

MLADEN ZLOVIĆ
(1955. – 2019.)

Uspomena na tebe ostaje vječno u našim srcima.

Tvoji Erlbeci i Kasapovići

IN MEMORIAM

ANA DODIK

(27.VII.1940. – 9.VIII.2018.)

Vrijeme prolazi, ali bol zbog gubitka tebe
nikada ne blijedi.
Uvijek te volim, mama.

Tvoja kćerka Dijana s porodicom

TUŽNO SJEĆANJE

(10.VIII.2010. – 10.VIII.2025.)

na našeg dragog

NENADA RIĐIĆA

Tuga u srcima i sjećanje na tebe ostat će vječno!
Mnogo nam nedostaješ!
Počivaj u miru Božjem.

Tvoja obitelj

IN MEMORIAM

MIJO BARKIĆ

(29.IX.1928. – 10.X.1993.)

JANJA BARKIĆ

(12.VII.1928. – 10.VIII.2013.)

Hvala vam za svu ljubav koju ste nam pružili.
Počivali u miru Božjem.
Vaša zahvalna djeca

IN MEMORIAM

MARKO MILIĆEVIĆ

(24.X.1954. – 24.X.2025.)

JANJA MILIĆEVIĆ rođ. Jarčević

(20.VIII.1989. – 20.VIII.2024.)

S ponosom i ljubavlju čuvamo uspomene na vas.
Počivali u miru.
Ana, Vesna i Stjepan

IN MEMORIAM

SUZANA ZEKIĆ

(23.VIII.2024. – 23.VIII.2025.)

Tvoja školska raja

U SPOMEN

Dana 26. kolovoza navršit će se osam godina
bez našeg voljenog

SLOBODANA BABIĆA

(4.XI.1947. – 26.VIII.2017.)

Dragi naš Bobo, ljubav i sjećanje na tebe
ostaju u našim srcima i mislima.
Počivao u miru.

Supruga Zdenka, sin Deni, nevjesta Kathryn

U SPOMEN

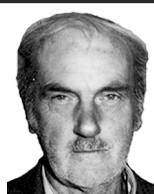
Dana 28. kolovoza navršit će se dvije godine
otkako nije s nama naša draga

FRANCISKA LEKIĆ rođ. Šimić

(1944. – 2023.)

Zauvijek ćeš živjeti u našim srcima.
Počivaala u miru.

Tvoja zahvalna djeca s obiteljima

IN MEMORIAM

ZDRAVKO DODIK

(1938. – 2010.)

DARIO DODIK

(1964. – 2015.)

S ljubavlju i poštovanjem čuvamo uspomenu na vas.
Zauvijek ste u našim srcima i mislima. Počivali u miru Božjem.

Vaši: Božana, Mario, Aljoša, Roman, Mateo i Manuela

SJEĆANJE

(31.VIII.2013. – 31.VIII.2025.)

Dana 31. kolovoza navršit će se 12 godina
otkako nije s nama naš dragi

MIJO LEKIĆ

Zauvijek ćeš živjeti u našim srcima, sjećanjima i
molitvama.

Počivao u miru Božjem.

Tvoji najmiliji

IN MEMORIAM

FERDINAND MIRČIĆ

(2010. – 2025.)

TEREZIJA MIRČIĆ

(31.VIII.2016. – 31.VIII.2025.)

Hvala vam za dobrotu, ljubav i sreću
kojom ste nas uvijek nesebično darivali.
Neka vas čuvaju anđeli kao što ste vi čuvali i pazili nas.
Svjetlana, Vedrana, Goran, Toni, Marko, Matea, Gogo,
Mateo, Gloria, Elena i Katja

**IRENA
ĆURČIĆ****ZDENKO
ĆURČIĆ****DUNJA
ANDRIJEVIĆ
rođ. Ćurčić**

Zauvijek ostajete u našim srcima.

Počivali u miru.

Obitelj Ćurčić: Darko, Kaća, Zlata i Mena

 BOBOVAC LIST VAREŠKIH HRVATA GODINA XVII. • BROJ 197 • SVIBANJ 2011.					(skupa s ●) ASOCIJACIJA NA NASLOVNICU BOBOVAC BR.197: STARI BI REKLI...		UOČAVATI, ZAPAŽATI	MAFIJAŠKA KLIKA	ATONIČAN MUŠKARAC	ŽENSKO TELE (množ.)	URESITI SE NAKITOM	TURSKO ALKO- HOLNO PIĆE
					ODREĐIVAČ MJESTA (lat.)							
					LJEKARNA							
					PAPIN VJERNIK							
					DATI SINA U BRAK							
					JARA PŠENICA, JARICA (množ.)							PRORICA- TELJ U ASTRO- MANTICI
					NALJEP- NICA NA ARTIKLU							
Autor: VID	VOLJNI NAČIN U GRAMA- TICI	DAŽDEV- NJACI, VODE- NJACI	OŠTRICA PLUGA	AUGUST ŠENOA	GOGOLJE- VO DJELO GUKANJE GOLUBA				KINESKA MJERA (anagram: ANT)	IVAN SUPEK ČOVJEK IZ ENGLESKE		
STRAGA, POZADI							ATESTAT TRENER REALA, XABI					
DŽUNGLA								NOGOME- TAŠ MUJIĆ I JEDAN I DRUGI				
LAGANA MREŽASTA TKANINA				MALAJSKI ŠIŠMIŠ MESNI ODREZAK							"OPSEG" GRČKI BASNO- PISAC	
SVETA GORA U GRČKOJ					GODINE STAROSTI RUMUNJSKI TERENAC				SREDSTVO ZA LEMLJENJE "VOICE OF ETHIOPIA"			
POKAZNA ZAMJENICA (OVO)			ZEMECKISOV FILM S B. PITOM TONI NAKIĆ									
ZANIMANJE ZA ŠTO								TROATOMNI KISIK (RUPE) "CENT"				
POKOJNI TROGIRSKI SLAVUJ ("RIBARI")										PLATINA		

RJEŠENJE SKANDINAVKE, vodoravno: lokator, apoteka, katolik, ženiti, jareći, etiketa, vij, is, otraga, ates, prašuma, aner, tli, kalong, o, atos, dob, iem, to, tajna veza, interes, ozon, vinko coce, pl.

 BOBOVAC LIST VAREŠKIH HRVATA		osnivač i izdavač: HKD "Napredak", Podružnica Vareš • za izdavača: Mario Mirčić • adresa uredništva: 71330 Vareš, Zvijezda 25, tel.: +387(0)66/116-025, fax: +387(0)32/843-094 • internetska adresa: http://www.vares-bobovac.com • e-mail: listbobovac@hotmail.com • žiroračun u KM: 3385802224035182 kod UniCredit Bank d.d., s naznakom: za list "Bobovac" • račun za devizne uplate: 20013680001, IBAN broj: BA39 3385 8048 2407 4883, SWIFT: UNCRBA 22 • cijena godišnje pretplate: BiH – 30 KM, zemlje regije i Europske unije – 106,80 KM (55 €), Sjeverna Amerika i Australija – 120,00 KM • naklada: 500 primjeraka • izlazi jedanput mjesečno • glavni i odgovorni urednik: Mladenko Marijanović • uredništvo: Zlatko Filipović, Čedomir Jelić, Dubravko Tokmačić i Mijo Vidović • tisak: "Dobra knjiga" d.o.o. Sarajevo
--	--	---

Rješenjem Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta Federacije BiH, broj 08-651-311-4/98, list "Bobovac" upisan je u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 817, a mišljenjem istog ministarstva oslobođen je plaćanja poreza na promet proizvoda

Sadržaji za djecu i mlade

U razdoblju od 13. do 18. srpnja 2025. odred izviđača "Zvijezda" Vareš organizirao je omladinski kamp "Donja Vijaka 2025", u istoimenom selu na području općine Vareš, s oko 70 sudionika iz Banovića, Visokog, Brčkog, Vareša, ali i iz inozemstva – iz Slovenj Gradeca (Slovenija). Ovaj vid interkulturalne razmjene obogatio je ne samo sudionike, nego i lokalnu zajednicu, koja je srdačno prihvatila goste. Uz aktivnosti poput orijentacije u prirodi, edukacije o kretanju na nepristupačnim terenima pomoću užeta i napose performans "Indijanska priča", te sport i rekreaciju, mladi su na zabavan način iskusili boravak u netaknutoj prirodi i usvojili neke korisne vještine. Povrh svega, kamp je imao i snažnu socijalno-pedagošku komponentu.

Djeca je tijekom ljetne žiže zanimljiv sadržaj priuštio i Centar za kulturu i edukaciju s nastupom mađioničara, a uz face painting i likovne radionice posebna su im atrakcija bili meganapuhanci. Ta je igraonica održana 8. kolovoza u ljetnoj bašti Radničkog doma.

No, udruga "Moja prva nota" i dalje prednjači u osmišljavanju i organiziranju aktivnosti za djecu i mlade, uz najraznovrsnije sadržaje. U ljetnoj bašti Radničkog 1. kolovoza organizirala je besplatan rock koncert na kome su nastupila četiri mlada benda s odličnom energijom. Sponzori su bili Federalno ministarstvo kulture i sporta, Nadbiskupijski centar za pastoral mladih "Ivan Pavao II.", Općina Vareš i Ministarstvo obrazovanja, znanosti, kulture i sporta ZDK-a.

A 7. kolovoza udruga je organizirala i prvi "Street Fest" u Varešu. Na devet punktova duž glavne ulice Zvijezda djeci a i odraslima ponuđene su razne prezentacije lokalnih inicijativa, likovne i glazbene radionice, plesni izazovi, otvorene scene za mlade izvođače i kreativce. Poseban fokus stavljen je na promociju lokalnih udruženja i pojedinaca koji doprinose razvoju zajednice, a koji su često u sjeni većih događanja.

Voditelj udruge "Moja prva nota" Igor Hinger nakon "Street Festa" je poručio:

– Zahvaljujemo se svima koji su na bilo koji način dali doprinos realizaciji festivala: mladima, volonterima, udruženjima, institucijama i partnerima, jer zajedno činimo naš grad ljepšim, življim i otvorenijim.

